

man mente, at de øjeblikkelige Forhold og Konjunkturer ikke i nogen Maade tillade at imødekomme rejste Krav, saa har Offentligheden efter min Mening ikke nogen som helst Ret til, at der paa dens Vegne skal være Adgang til en Parterne paatvungen Mægling i disse Forhold.

Kun hvis Offentligheden ved Mægling forstaaer dette, at det betyder den Grænse, som en udenfor staaende, praktisk Mand, der har Indsigt teoretisk, men navnlig ogsaa praktisk Indsigt, i disse Forhold, efter alle Oplysninger mener bør sættes for de Krav, der kunne imødekommes — saaledes at han ogsaa eventuelt kan sige, at slet intet af Kravene bør imødekommes — kun, naar Offentligheden gaar til Stiftelsen af denne Institution med denne Opfattelse, har den nogen Ret til at henvise til det udenforstaaende Samfund og sige: Vi forbeholde os at have en Mægler, der eventuelt kan paatvinge de 2 Parter et Mæglingsforslag, som han kan offentliggøre og derved gøre Offentligheden til en vis Grad — det maa man ikke overse — til Part i Sagen.

Jeg finder ikke, at Forligsmandens Myndighed egentlig er for vidtgaaende ifølge dette Forslag, netop fordi jeg tror, at Mæglingen, hvis hele Institutionen da ikke kommer i Miskredit, men virkelig bliver godt og forstaaende og forsigtigt greben an, i mange Tilfælde vil faa en ganske afgørende Betydning; netop derfor tror jeg ogsaa, at det er i Parternes, ogsaa i Arbejdsgivernes egen Interesse at udstyre denne Forligsmand med en ret vidtgaaende Myndighed. Men det synes mig, vil jeg tilføje, at man til at begynde med for en saadan Institutions Vedkommende skal have saa faste Grænser ind i Forslaget som muligt. I det hele vil jeg finde det rimeligt, at man til at begynde med gaar frem med en vis Varsomhed, saa at man ikke skaber mere Usikkerhed og Utryghed i Opfattelsen, end Forholdene paakræve. Jeg kan altsaa tiltræde det Hovedprincip, hvor ud fra Forslaget om Forligsmanden er fremgaaet. Jeg henstiller disse forskellige Bemærkninger til Overvejelse, og jeg skal tilføje, at jeg vilde finde det rimeligt, at der ogsaa i dette Forslag blev indført en Revisionsbestemmelse. Det er meget vanskeligt at sige,

hvorledes denne Institution vil komme til at virke. Og denne Revisionsbestemmelse skulde være af en saadan Karakter, at det blev givet, at man kom til at beskæftige sig med disse Spørgsmaal efter en vis, ikke for lang Aarrække.

Disse Forslag have hidtil været behandlet i det Fællesudvalg, der blev nedsat i 1908, og det ligger i Sagens Natur, at man i en væsentlig Grad har set paa det ud fra de Synspunkter, som de to Parter have anstillet. Offentligheden har ved denne Lejlighed kun været repræsenteret gennem den udmærkede Formand, Fællesudvalget har haft, men man maa her erindre, at han naturligvis har søgt at være en Mægler for de to Parter i Fællesudvalget og netop derfor maaske har maattet slaa af paa de Krav, han selv mente at burde stille, idet det naturligt har været ham om at gøre i saa stor Udstrækning som muligt at faa Enighed tilvejebragt indenfor Udvalget. Nu først kan man sige, at Samfundets Repræsentanter i videre Forstand faa med dette Arbejde at gøre. Jeg tror, at det er en praktisk Maade, man er gaaet frem paa ved Forberedelsen af hele dette Arbejde; men jeg betoner, at det først nu i videre Forstand kan siges at være Samfundets Repræsentanter, der faa med Sagen at gøre, det Samfunds Repræsentanter, paa hvis Vegne der her er Tale om at gribe ind. Det maa derfor være en Pligt, mener jeg, for Rigsdagen at tage disse Spørgsmaal op til noget selvstændig Overvejelse, men med saa stærk Hensyntagen som muligt til det Arbejde, der foreligger her fra Fællesudvalgets Side. Ud fra disse Betragtninger skal jeg anbefale disse to Forslag til velvillig Behandling her i Tinget.

**Sigvald Olsen:** Som sagt af den ærede sidste Taler, var Anledningen til Fællesudvalgets Nedsættelse den Konflikt, der fandt Sted i de grafiske Fag, og som sluttede med en Overenskomst i August 1908. Det ærede Medlem fra Frederikssund (Sigurd Berg) var den Gang Indenrigsminister, og han har Æren for at have gjort den Henstilling, der førte til, at dette Fællesudvalg blev nedsat og fik til Opgave at undersøge, hvad der kunde gøres for at undgaa eller mildne de Stridigheder, der